

Formandsberetning Vordingborg Lokalråd 2015.

At være medlem af lokalrådets bestyrelse er et hverv, hvor man med sin egen grundholdning i baghovedet skal forsøge at repræsentere borgerne i byen bredt. I negative øjeblikke kan man have den fornemmelse, at administrationen ikke tager udgangspunkt i Vordingborg og vores borgere – måske fordi mange af dem ikke selv bor her, og at nogle politikere i for høj grad tager vare enten på erhvervsinteresser (vindmøllesagen og gødningelageret) eller på fjerne ideologiske synspunkter (regulering af trafikken i midtbyen), og så er det jo godt at have et lokalråd, hvor meningerne brydes, og hvor man i bestyrelsen undervejs ganske ofte kan blive klogere på noget blandt nogen, der ved mere end en selv.

Faktisk er der utroligt vigtigt, at der i lokalrådet er blevet skabt et forum, hvor man har højt til loftet og kan have en frisk meningsudveksling, der alligevel som oftest ender med, at man kan finde et samlende synspunkt – ofte på tværs af folks individuelle politiske holdninger. Hvad kunne det ikke blive til, hvis det var det almindelige i det politiske system på lokalt og landsplan? Men vi skal jo begynde et sted, og det er vi i Lokalrådet i Vordingborg.

Vi er i kritiske, men vi er også i stigende grad i dialog med administration og politikere og har i de seneste måneder og skal i de kommende måneder deltage i en række møder, hvor der bliver udvekslet synspunkter. Der bliver i stigende grad lyttet til os, og det er godt, fordi vi er græsrodder, og vi kan være dem, der hører græsset gro – hvor man modsat nogen gange kan få den opfattelse at højtflyvende planer for ikke at sige luftkasteller kan være det almene hos administration og politikere. Tankerne bliver ikke bedre af, at der er mange af dem, og de hele tiden skifter. Hvad med at politikere og administration så ud på deres by og helt praktisk løste hverdagsproblemer for borgerne og koncentrerede sig om det – så kunne det jo være, at det ikke tog flere år at få sat helt grundlæggende skilte op eller at få ændret uhensigtsmæssige trafikforhold for at tage nogle eksempler. Der er en tendens til at politikerne halser efter idéer, hvor der kan hentes midler udefra – i stedet for at være styret af, hvad der er de rigtige ting at gøre for byen og så en prioritering af, hvad der skal gøres først. Det er lidt svært at forstå som almindelig borger.

Lokalrådets arbejde er utroligt alsidigt, og det har det også været i 2015. Vi har taget stilling til natbevilling i Algade, deltaget i arrangementer i forbindelse med byjubelåret, holdt borgermøde om oprettelse af Vordingborg Bymuseum, der her i foråret 2016 er stiftet og som stiller efter at holde 1 eller 2 udstillinger efter den første, der faldt i oktober 2015 i Algade 63, hvor kommunen havde stillet lokaler, lys og 6.000 kr. til rådighed til en række forskellige foreninger.

Vordingborg Lokalråd var i februar 2015 med ved årsmødet i Landsbyforum, der er samlende organ for alle lokalråd i kommunen. Landsbyforum har i de sidste par år forud for dette årsmøde været en torn i øjet på vores lokalråd, fordi bestyrelsen handlede lidt som det passede dem, og fordi der ikke er nogen form for mindretalsbeskyttelse for byerne, som her er i mindretal, fordi de fleste råd repræsenterer landområder. Vi har ikke følt os repræsenteret. Et mildt sagt stormfuldt møde endte – bl.a. også på grund af en god mødeleder - efter et par timer i forbrødring og håndtryk, og her følte jeg, at mine evner som mægler blev spændt til det yderste, men også at indsatsen var det tætteste jeg nogensinde fra min lave hytte vil komme på Nobels Fredspris... Bestyrelsen fik fra flere sider at vide, at deres handlinger ikke var tilfredsstillende, men på den anden side blev de

ikke frataget deres poster, og det var nok den salomoniske afgørelse. Det var en lidt høj oplevelse at tale sig til rette i stedet for at blive nedstemt og bestemt over af andre, der alene bestemte fordi de var de fleste. Alle havde det på mødet efterfølgende godt – tankevækkende.

Vordingborg Lokalråd har i 2015 også arbejdet for kongekroner. Jørgen Nymark har stået for meget af det praktiske forarbejde, og der var meget forarbejde. Det har skabt noget læserbrevsdebat, hvor nogen har gjort sig til talsmænd for, at det var dog tåbeligt at bruge mange penge på det – nu er der kun brugt 7.000 på en prototype, så det er jo ikke meget i kommunekassen, men pointen var netop den modsatte at projektet var tiltænkt i alle lamper i hovedgaden og måske mere end det, men da politikerne traf en beslutning om, at de kun skulle hænge der et år på prøve – en unægtelig besynderlig beslutning – så bakkede vi ud af projektet, fordi vi ikke ønskede at ødsle med folks penge. Tanken var ellers god nok. By og borg er ikke forbundet så at gæster opfatter det, og kongekroner kunne være en smuk visualisering af at byen i dag er et hele... Nu arbejder et andet medlem af lokalrådet, Gitte Kongstad, med branding i form af gæs. Vi har jo et Gåsetårn, der stadig er det, som i hvert fald den ældre del af befolkningen forbinder med Vordingborg, så det kunne jo også være en brandingmulighed.

Repræsentanter fra lokalrådet har deltaget i forskellige møderækker hvad enten det omhandler integration, Røde Løbere eller det årlige møde om afvikling af bustrafik i Vordingborg kommune.

Vi har holdt dialogmøde med 65 deltagere, hvor politikerne ind imellem måtte svare for sig i en livlig debat – hovedpunkterne var Ore Strandpark, som er et projekt som Leif Jensen med sit møde med borgmesteren satte fokus på og Lokalrådet med Kaja Huglstad i spidsen har sat i centrum i 2015, og som de efter alt at dømme vil fortsætte med i 2016. Desuden var de umulige trafikale forhold for bløde trafikanter omkring viadukten ved Rampen i Centrum. Efterfølgende er der opstået en dialog mellem Banedanmark og Vordingborg Kommune, og man kan håbe på en sikker skolevej til Rudolf Steiner Skolen og en sikker adgangsvej for Oreboer. Endelig var der debatten om Slotstorvet, der til mange borgeres skuffelse ikke er blevet byens torv på grund af nogle restriktive regler fra Kulturarvsstyrelsen. Der planlægges et møde mellem lokalråd og Kulturarvsstyrelse for om muligt at rede trådene ud, så vi kan få torvet tilbage i en eller anden form.

I mandags arrangerede kommunen efter et betydeligt pres fra Allan Huglstad fra Borgerlisten og på opfordring fra Vordingborg Lokalråd et borgermøde. Desværre afslørede borgermødet, at der var en betydelig skepsis fra lokalbefolkningen over for Yara, og at et sådant borgermøde rettelig burde have været afholdt inden politikerne tog den endelige beslutning. Lad os lære af det til en anden gang og alle samme være overvågne. Alt tyder på et nyt møde med politi og beredskabsstyrelse efter klagefristens udløb. Dette møde er dog også vigtigt for at få et indblik i, hvad myndighederne vil gøre, og hvad man selv skal gøre, hvis uheldet, der ikke kan ske, alligevel skulle ske...

Vordingborg Lokalråd arbejder som et hold. Der er i forskellige sammenhænge stjerner og vandbærere, alle har flere roller, og alle er vigtige for det samlede resultat. Jeg har som formand ikke ønsket at være stjernen, men tværtimod i stigende grad ønsket at lade hver især være stjerne, hvor det har passet til den enkelte. Det giver samlet set bedre resultater og større tilfredshed for alle.

Hvorfor vil jeg så forlade posten som formand for Vordingborg Lokalråd? Det er jo et spændende fritidsjob med en masse engagerede, spændende og søde mennesker. Det er simpelt hen et spørgsmål om opgavens karakter. Det er ikke blevet mindre komplekst. Nu står vi over for gødningelagre og kæmpevindmøller, hvor det ville være godt at være kemiker eller ingeniør, og det er jeg ikke, men blot en historiker, der savner mit fag, og som de sidste par år har fundet flere mindre opgaver, som jeg brænder for. Jeg har desuden et 30 timers arbejde ved Retten i Nykøbing Falster, jeg er tillidsmand, og jeg har kone og 2 næsten voksne børn, som jeg også gerne vil bruge tid sammen med. Jeg kan ganske simpelt hen ikke nå det hele, og derfor siger jeg stop som lokalrådsformand. Det har været interessant. Jeg har været glad for det. Jeg fortryder det ikke, og jeg håber, at de 3 år jeg har været formand er noget, som der kan bygges videre på – og i nogle tilfælde drages en lære af, når noget kan gøres mere effektivt som f.eks. bestyrelsesmødernes afvikling eller fokus og fremdrift i nogle sager, uden at den gode stemning bliver tabt på gulvet.

I Sjællandske har det været fremme, at flere i den arbejdsdygtige alder er stoppet som lokalrådsformænd på grund af presset, og jeg er så endnu en, men det er ikke på nogen måde umuligt at gøre det. Det handler om ens prioriteringer, og hvad man sætter i centrum i sit liv. På samme måde er bestyrelsesarbejdet også muligt at gennemføre uden at det kan siges at være en belastning. Man sætter jo selv barren.

Men der skal lyde en opfordring i lighed med hvad der har lydt fra et par politikere fra hver sin politiske lejr, at man i administrationen og blandt politikerne i stedet for at overdænge lokalråd med oplysninger om perifere emner er ærlig og tænker sig om og i overskriftsform tydeligt fortæller, hvad tingene handler om, så at man har en chance for at se om en sag er vigtig eller ej. Høringer bør finde sted inden beslutningerne, når en sag er væsentlig. Demokrati må handle om ikke at spørge folk, når det ikke kan skade noget, men at spørge folk, når en sag er væsentlig med en risiko for, at man bliver sat imod og må revidere sit synspunkt. Det ville være en ærlig tilgang til lokaldemokratiet, og det ville ikke være umuligt.